

2018. május 29., kedd

P8_TA(2018)0215

Fenntartható finanszírozás

Az Európai Parlament 2018. május 29-i állásfoglalása a fenntartható finanszírozásról (2018/2007(INI))

(2020/C 76/03)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a G20-ak által a német elnökség alatt a 2016. december 1. és 2017. november 30. közötti időszakra a fenntartható növekedéssel kapcsolatban tett kötelezettségvállalásra, különös tekintettel a következő nyilatkozatra: „készek vagyunk arra, hogy minden szakpolitikai eszközt – monetáris, költségvetési és strukturális politikai eszközöket egyaránt – egyénileg és együttesen bevessünk célunk, az erőteljes, fenntartható, kiegyensúlyozott és inkluzív növekedés elérése érdekében”,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Szervezete által meghatározott fenntartható fejlesztési célokra, különösen az éghajlatváltozás és annak hatásai elleni küzdelemmel kapcsolatos kötelezettségvállalásra, valamint a fenntartható fogyasztás és termelés biztosítására,
- tekintettel a Bizottság fenntartható finanszírozás iránti elkötelezettségére, amelyet ezzel kapcsolatban a tőkepiaci unióra vonatkozó tervben vállalt, és különösen a fenntartható finanszírozással foglalkozó magas szintű szakértői csoport megállapításaira,
- tekintettel a magas szintű szakértői csoport 2017. júliusi, „Egy fenntartható európai gazdaság finanszírozása” című időközi jelentésére, amely ismerteti a rövid távú profitorientált hozzáállás, valamint a környezeti, társadalmi és irányítási (ESG) célok teljesítésére szolgáló hosszú távú beruházások közötti feszültséget, és különösen a 16. oldalon található 5. pontra, amely „az időhorizonton bekövetkező tragédia” miatt a pénzügyi rendszert és szakpolitikai keretet fenyegető kockázatokról szól,
- tekintettel „A tőkepiaci unióról szóló cselekvési terv féлдős felülvizsgálata” című, 2017. június 8-i bizottsági közleményre (COM(2017)0292),
- tekintettel a magas szintű szakértői csoport 2018. januári, „Egy fenntartható európai gazdaság finanszírozása” című zárójelentésére,
- tekintettel a magas szintű szakértői csoport időközi jelentésének 14. oldalára, amely megállapítja, hogy az európai befektetők magas szén-dioxid-kibocsátású ágazatoknak való összesített kitétsége hozzávetőleg 45%-ot tesz ki, és hogy a globális intézményi befektetőknek kevesebb mint 1%-a rendelkezik környezetbarát infrastrukturális eszközökkel,
- tekintettel arra, hogy a prudenciális keretek, különösen a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról (Szolvencia II) szóló, 2009. november 25-i 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ és a befektetőkre vonatkozó számviteli szabályok nem segítik elő a hosszú távú megközelítést, és hogy a prudenciális szabályok az egyéves időhorizonton értékelt kockázati szinttel arányos tőkeszintet írnak elő és a pénzügyi kockázatot csak a tőkekövetelmények kiszámításához veszik figyelembe,
- tekintettel a zöld növekedést szolgáló energetikai átállásról szóló, 2015. augusztus 17-i 2015-992. sz. francia törvényre,
- tekintettel Mark Carney, a Bank of England elnökének és a Pénzügyi Stabilitási Tanács elnökének 2016. szeptember 22-i beszédére, valamint a Carbon Tracker kezdeményezés 2015. évi jelentésére, különös tekintettel arra, hogy az Egyesült Államok négy legnagyobb széntermelőjének összesített piaci tőkeértéke 2010 vége óta több mint 99%-kal csökkent,
- tekintettel a 2016 szeptemberében létrehozott Luxembourg-EBB Klímafinanszírozási Platformra,
- tekintettel „A tiszta energia útnak indítása – Az európai energiaunió kapitalizációja” című E3G vitaanyagra, különös tekintettel arra, hogy 2008 és 2013 között a hús legnagyobb európai energetikai közszolgáltató 1 billió EUR összegű piaci értékének több mint fele felmorzsolódott,

(1) HLL 335., 2009.12.17., 1. o.

2018. május 29., kedd

- tekintettel a „Carbon Tracker” kezdeményezés 2015. és 2016. évi jelentésére, amelyek rámutatnak arra, hogy a fosszilis tüzelőanyagok további 1,1–2 billió USD összegű tőkekiadását fenyegeti az elértéktelenedés veszélye, ebből 500 milliárd USD-t egyedül a kínai energiaágazatban,
- tekintettel „A Tanács ajánlása a hivatalosan támogatott exporthitelekre, valamint a környezeti és társadalmi átvilágításra vonatkozó közös megközelítésről” című OECD-ajánlásra (a „közös megközelítés”), amely elismeri „a résztvevők felelősségét az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezményében részes felek által vállalt kötelezettségek teljesítésében”, valamint „a résztvevők azon felelősségét, hogy az exporthitelekhez való hivatalos támogatás nyújtására irányuló döntéseikben mérlegeljék a projektek pozitív és negatív környezeti és társadalmi hatásait, különösen az érzékeny ágazatokban, illetve az érzékeny területeken vagy azok közelében, és a folyamatban lévő műveletekkel összefüggő környezeti és társadalmi kockázatokat”,
- tekintettel „Az intézményi befektetőkre vonatkozó felelős üzleti magatartás” című, 2017. évi OECD-iránymutatásra, és különösen annak 13. oldalára, amely megállapítja, hogy a befektetők, még a kisebbségi részesedésekkel rendelkezők is közvetlenül összekapcsolhatók azon káros hatásokkal, amelyeket a befektetést befogadó vállalkozások okoztak, vagy amelyekhez hozzájárultak annak következtében, hogy bizonyos társadalmi vagy környezet hatásokat előidéző vagy azokhoz hozzájáruló vállalkozásban tulajdonjoggal rendelkeznek, vagy a cégvezetésében részt vesznek, vagy a vállalkozásban részesedéssel rendelkeznek,
- tekintettel az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank (EBRD) zöld gazdaságra való áttéréssel kapcsolatos megközelítésére, amelynek célja az éghajlatváltozás hatásainak és a környezetkárosodás egyéb formáinak mérséklése és/vagy az azokkal szembeni reziliencia kialakítása, különös tekintettel az áttérés hatását a környezettel összekapcsoló EBRD-dokumentumokra, beleértve – adott esetben – a projekt értékelési módszertanában bekövetkező változásokat is,
- tekintettel az OECD 2017. évi, „Az intézményi befektetőkre vonatkozó felelős üzleti magatartás: a multinacionális vállalatokra vonatkozó OECD-iránymutatás szerinti, a kellő gondosságra vonatkozó legfontosabb szempontok” című tanulmányára,
- tekintettel az európai szociális infrastruktúrára irányuló beruházásokkal foglalkozó magas szintű munkacsoport „Az európai szociális infrastruktúrába való beruházás ösztönzése” című, 2018. évi jelentésére,
- tekintettel a vállalati felügyeleti kötelezettségről szóló, 2017. március 27-i francia törvényre, és különösen annak 1. és 2. cikkére,
- tekintettel a 2013/34/EU irányelvnek a nem pénzügyi és a sokszínűséggel kapcsolatos információknak bizonyos nagyvállalkozások és vállalatcsoportok általi közzététele tekintetében történő módosításáról szóló, 2014. október 22-i 2014/95/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽²⁾ és különösen a 2013/34/EU irányelv 19. és 19a. cikkére, valamint a 2014/95/EU irányelv (3), (6), (7) és (8) preambulumbekzdésére,
- tekintettel a 2007/36/EK irányelvnek a hosszú távú részvényesi szerepvállalás ösztönzése tekintetében történő módosításáról szóló, 2017. május 17-i (EU) 2017/828 európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾ (a részvényesi jogokról szóló irányelv),
- tekintettel a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények tevékenységéről és felügyeletéről szóló, 2016. december 14-i (EU) 2016/2341 európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁴⁾,
- tekintettel a meghatározott típusú vállalkozások éves pénzügyi kimutatásairól, összevont (konszolidált) éves pénzügyi kimutatásairól és a kapcsolódó beszámolókról, a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. június 26-i 2013/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁵⁾,

⁽²⁾ HLL 330., 2014.11.15., 1. o.

⁽³⁾ HLL 132., 2017.5.20., 1. o.

⁽⁴⁾ HLL 354., 2016.12.23., 37. o.

⁽⁵⁾ HLL 182., 2013.6.29., 19. o.

2018. május 29., kedd

- tekintettel az értékpapírosítás általános keretrendszerének meghatározásáról, az egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítás egyedi keretrendszerének létrehozásáról, valamint a 2009/65/EK, a 2009/138/EK és a 2011/61/EU irányelv és az 1060/2009/EK és a 648/2012/EU rendelet módosításáról szóló, 2017. december 12-i (EU) 2017/2402 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁶⁾,
- tekintettel a lakossági befektetési csomagtermékekkel, illetve biztosítási alapú befektetési termékekkel kapcsolatos kiemelt információkat tartalmazó dokumentumokról szóló, 2014. november 26-i 1286/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁷⁾ 8. cikkének (4) bekezdésére, amely kimondja, hogy amennyiben a lakossági befektetési csomagtermékek, illetve biztosítási alapú befektetési termékek bizonyítottan környezeti vagy társadalmi célokat szolgálnak, a termékek előállítóinak be kell mutatniuk a potenciális lakossági befektetőnek és a szélesebb értelemben vett érdekelt felek számára, hogyan teljesülnek e célok a befektetési folyamat során,
- tekintettel a Triodos Bank által javasolt „felhatalmazásmintára”, amely magában foglalja a környezeti, társadalmi és irányítási tényezőknek a befektetési döntésekbe történő teljes körű beépítésére, az e kérdésekkel kapcsolatos aktív szerepvállalásra és szavazásra, a fenntartható mutatók megválasztására, az eszközkezelők általi ritkább, de észszerűbb jelentéstételre és a hosszú távú díj- és fizetési struktúrára vonatkozó követelményt,
- tekintettel arra, hogy a brit kormány újraértelmezte a vagyonkezelői kötelezettség fogalmát, aminek következtében gyengült a maximális megtérüléssel való kapcsolat, és lehetővé vált az etikai és környezeti kérdések figyelembevétele,
- tekintettel arra, hogy az Európai Beruházási Bank (EBB) úttörő szerepet játszik azzal, hogy kibocsátotta a világ első zöldkötvényét, és 2018 januárjától a világ legnagyobb zöldkötvény-kibocsátójává vált,
- tekintettel az ENSZ Környezetvédelmi Program Pénzügyi Kezdeményezés (UNEP FI) által kidolgozott, a pozitív hatású finanszírozásra vonatkozó alapelvekre,
- tekintettel a Régiók Európai Bizottságának a „Klímafinanszírozás: a Párizsi Megállapodás végrehajtásának alapvető eszköze” című 2017. október 10-i véleményére, amely kiemeli a helyi és regionális önkormányzatoknak a Párizsi Megállapodás célkitűzéseinek eléréséhez szükséges beruházási portfólió növelésében betöltött szerepét,
- tekintettel az ENSZ Környezetvédelmi Programja (UNEP) keretében zajló, fenntartható pénzügyi rendszer kialakítására irányuló vizsgálatra,
- tekintettel az éghajlatvédelmi kötvényekről szóló 2017. évi jelentésre, amely ismerteti, hogyan használják fel a kötvényeket a karbonszegény globális gazdaságra való átmenethez,
- tekintettel az UNEP 2016. évi vizsgálati jelentésére, amely megállapítja, hogy számos nemzeti pénzügyi szabályozó már végez fenntarthatósági vizsgálatokat, vagy előkészíti azokat, és az ilyen kezdeményezéseket uniós szinten is gyorsan érvényre kell juttatni, és tekintettel arra a pontra, hogy az említett vizsgálatoknak egységes éghajlatváltozási forgatókönyveken kell alapulniuk, többek között azon, hogy a globális felmelegedést jóval 2°C alatt kell tartani,
- tekintettel a magas szintű szakértői csoport 2018. januári zárójelentésében foglalt ajánlásra, miszerint a Bizottságnak minden pénzügyi jogalkotási javaslattal kapcsolatban fenntarthatósági tesztet kellene végeznie,
- tekintettel a tőkepiaci unióról szóló cselekvési terv féldíjs felülvizsgálatáról szóló bizottsági közleményre (COM(2017)0292) és az abban foglalt egyértelmű nyilatkozatra: „[A Bizottság] Szakpolitikai intézkedések és közberuházások révén támogatja a magánberuházások összhangba hozását az éghajlatváltozással, az erőforrás-hatékonysággal és a környezettel kapcsolatos egyéb célokkal” (COM(2016)0601),
- tekintettel a Bundesbank 2017. áprilisi jelentésére és a Bank of England negyedéves értesítőjére (2014-Q4), amelyek megállapítják, hogy a forgalomban lévő pénz túlnyomó része akkor keletkezik, amikor a magánbankszektor hiteleket folyósít,

⁽⁶⁾ HLL 347., 2017.12.28., 35. o.

⁽⁷⁾ HLL 352., 2014.12.9., 1. o.

2018. május 29., kedd

- tekintettel a Párizsi Megállapodás 2. cikke (1) bekezdésének c) pontjára, miszerint a pénzügyi mozgásokat az üvegházhatásúgáz-kibocsátások csökkentésére és az éghajlatváltozás hatásaival szemben reziliens fejlesztésre irányuló célokhoz kell igazítani;
- tekintettel az ENSZ katasztrófakockázat-csökkentési stratégiája titkárságának és a Katasztrófaepidemiológiai Kutatóközpontnak „Az időjárás okozta természeti katasztrófák emberi veszteségei 1995 és 2015 között” című jelentésére, amely megállapítja, hogy az ezen időszak alatt a természeti veszélyek által okozott súlyos katasztrófák 90%-a az éghajlattal és az időjárással függött össze, valamint hogy a katasztrófák globálisan évente 300 milliárd USD gazdasági kárt okoznak ⁽⁸⁾,
- tekintettel a sendai katasztrófakockázat-csökkentési keretre (2015–2030) és annak 3. prioritására: „Beruházás a katasztrófakockázat-csökkentésbe az ellenálló képesség érdekében”, ideértve a 30. cikkre, amely kimondja, hogy „adott esetben támogatni kell a katasztrófakockázat-csökkentési szempontoknak és intézkedéseknek a pénzügyi és költségvetési eszközökbe történő integrációját”,
- tekintettel a Pénzügyi Stabilitási Tanács „Az éghajlattal kapcsolatos pénzügyi tájékoztatással foglalkozó munkacsoport ajánlásai” című, 2017. júniusi jelentésére,
- tekintettel az Európai Rendszerkockázati Testületnek (ERKT) az elértéktelenedő eszközök kockázatával és az európai „szén-dioxid-stressztesztet” szükségességével kapcsolatos munkájára,
- tekintettel az Európai Számvevőszék 2016. évi 31/2016. sz. különjelentésére, amely megállapította, hogy annak ellenére, hogy az EU politikai kötelezettségvállalást tett arra vonatkozóan, hogy a 2014–2020-as költségvetési időszakban az uniós költségvetés legalább egyötödét (20%) éghajlat-politikai célra fordítja, nem halad jól a kötelezettségvállalás teljesítésében, mivel a jelenlegi programozás csak körülbelül 18%-ot tesz ki,
- tekintettel az EBB 2017. április 27-i, 2016. évi statisztikai jelentésére, amely azt mutatja, hogy az EBB által az éghajlat-politikai intézkedéshez nyújtott támogatás továbbra is az EU különböző piaci kontextusait tükrözi, és a 16 uniós tagállamban a 20%-ot sem érte el 2016-ban, és míg 2016-ban az éghajlat-politikai intézkedésekkel kapcsolatos beruházásokra túlnyomórészt az EU erősebb gazdaságaiban került sor, az EBB 2016-ban 11 tagállamban finanszírozott a megújuló energiával, és 18 tagállamban pedig az energiahatékonysággal kapcsolatos projekteket,
- tekintettel az európai szociális infrastruktúrára irányuló beruházásokkal foglalkozó magas szintű munkacsoport jelentésére, amelynek becslése szerint az EU-ban a szociális infrastruktúrába való beruházások terén mutatkozó minimális hiány évente 100–150 milliárd EUR, a teljes hiány pedig 2018 és 2030 között meghaladja az 1,5 billió EUR-t,
- tekintettel az Európai Beruházási Bank pénzügyi tevékenységeiről szóló éves jelentésére vonatkozó, 2018. február 8-i állásfoglalására ⁽⁹⁾,
- tekintettel az Európai Központi Bank 2016-es éves jelentésére vonatkozó, 2018. február 6-i állásfoglalására ⁽¹⁰⁾,
- tekintettel a lakossági pénzügyi szolgáltatásokról szóló zöld könyvre vonatkozó, 2017. november 14-i állásfoglalására ⁽¹¹⁾,
- tekintettel az Európai Beruházási Bank (EBB) 2017/2018-as beruházási jelentésére,
- tekintettel az „Innováció a fenntartható növekedésért: az európai biogazdaság” című, 2013. július 2-i állásfoglalására ⁽¹²⁾,
- tekintettel az Európai Bizottságnak a körforgásos gazdaságról szóló 2015. évi csomagjára, valamint „Az erőforrás-hatékonyságról: úton a körforgásos gazdaság felé” című, 2015. július 9-i parlamenti állásfoglalásra ⁽¹³⁾,

⁽⁸⁾ Az ENSZ katasztrófakockázat-csökkentési stratégiájának titkársága, https://www.unisdr.org/files/46796_cop21weatherdisastersreport2015.pdf

⁽⁹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2018)0039.

⁽¹⁰⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2018)0025.

⁽¹¹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2017)0428.

⁽¹²⁾ HL C 75., 2016.2.26., 41. o.

⁽¹³⁾ HL C 265., 2017.8.11., 65. o.

2018. május 29., kedd

- tekintettel az üzleti vállalkozások emberi jogi felelősségére vonatkozó ENSZ-iránymutatásokra és a jogok védelmére, tiszteletben tartására és a jogorvoslatra vonatkozó felelősségre,
 - tekintettel a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrendre és a fenntartható fejlesztési célokra,
 - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére (A8-0164/2018),
- A. mivel a pénzügyi piacok szerepet játszhatnak, és szerepet is kell játszaniuk abban, hogy elősegítsék a fenntartható uniós gazdaságba való átmenetet, amely az éghajlatváltozáson és az ökológiai kérdéseken túl kiterjed a szociális és irányítási kérdésekre is; mivel sürgősen foglalkozni kell a kapcsolódó piaci hiányosságokkal; mivel a környezeti, gazdasági és társadalmi kihívások szorosan összefüggnek egymással; mivel a magas szintű szakértői csoport 2017. júliusi jelentése szerint a többi fenntartható fejlesztési célt nem számítva, csak az európai dekarbonizációs törekvések megvalósításához hiányzó finanszírozás csaknem 180 milliárd EUR-t tesz ki;
- B. mivel az ökológiai átmenetnek ösztönzőleg kell hatnia az együttélés és a kohézió megerősítésére; mivel a fenntartható finanszírozás segítheti a hosszú távú inkluzív növekedés terén mutatkozó társadalmi kihívások kezelését és a polgárok jóllétének előmozdítását; mivel az éghajlatváltozás enyhítésére irányuló beruházásokra vonatkozó kritériumok tűnnek a legégettebbeknek, és jó kiindulópontot jelenthetnek; mivel a fenntartható finanszírozás túlmutat az éghajlatváltozással kapcsolatos és a zöld beruházásokon, és sürgősen figyelembe kell vennie a társadalmi és irányítási kritériumokat is;
- C. mivel az éghajlatváltozáshoz kapcsolódó beruházásokra vonatkozó kiszámítható és stabil szabályozói rendszer kiemelkedő fontosságú a magánszektorban a klímafinanszírozásba történő bevonása szempontjából; mivel az Európai Unió egy hiteles és átfogó keret bevezetésével olyan előírást határozhat meg a fenntartható pénzügyi rendszerre vonatkozóan, amelynek részleteit konkrét jogalkotási kezdeményezések útján fokozatosan kell meghatározni;
- D. mivel az összes érdekelt fél gondolkodásmódjának megváltoztatására van szükség, ami a Bizottságtól átfogó jogszabályokat követel meg; mivel az intézményi és lakossági befektetők egyre növekvő érdeklődést mutatnak az ESG-kritériumot betartó termékekbe való befektetésbe;
- E. mivel a vállalatokra vonatkozó, ESG-vel kapcsolatos adatok fokozott átláthatósága szükséges a „zöldre festés” megakadályozása érdekében;
- F. mivel a hatásvizsgálatnak a fenntartható pénzügyi termékek osztályozási rendszerének részét kell képeznie; mivel egyre nagyobb szakértelem áll rendelkezésre az ESG-célokhoz kapcsolatos beruházások által gyakorolt hatás kiszámításának módjára vonatkozóan;

Megfelelő szakpolitikai keret kidolgozása a fenntartható átmenethez szükséges tőke mobilizálásához

1. kiemeli a fenntartható átmenetben rejlő, azzal kapcsolatos lehetőséget, hogy a tőkepiacok és a pénzügyi közvetítők a hosszú távú, innovatív, társadalombarát, környezetudatos és hatékony beruházások felé orientálódnak; elismeri a szénbe való befektetések megszüntetésének jelenlegi tendenciáját, azonban hangsúlyozza, hogy sürgősen szükség van a fosszilis tüzelőanyagok egyéb iparágaihoz kapcsolódó befektetések megszüntetésére is; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az európai bankok és tőkepiacok élvezik az e területen végbemenő innováció előnyeit; megjegyzi, hogy az ESG-előnyök és kockázatok gyakran nem jelennek meg megfelelően az árakban, és hogy ez a gyors megtérülésre összpontosító piaci szereplők fenntarthatatlan és rövid távú finanszírozása számára biztosíthat piaci előnyt; hangsúlyozza, hogy időszerű létrehozni a fenntartható finanszírozás irányításához szükséges, az Unió régióinak eltérő lehetőségeit figyelembe vevő politikai, felügyeleti és szabályozási keretet; megjegyzi, hogy az említett keret elősegíthetné nagy mennyiségű tőke mozgósítását a fenntartható fejlődés érdekében, és növelné a piac hatékonyságát azért, hogy a tőkeáramlásokat olyan eszközök felé lehessen irányítani, amelyek hozzájárulnak a fenntartható fejlődéshez; felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő ambiciózus jogalkotási keretet, elismerve a Bizottság fenntartható pénzügyi finanszírozásra vonatkozó cselekvési tervében javasoltakat;

2018. május 29., kedd

A pénzügyi ágazat szerepe a fenntarthatóság és a piaci hiányosságok kijavításához szükséges szakpolitikák tekintetében

2. hangsúlyozza, hogy a pénzügyi ágazat egészét és alapvető feladatát, azaz a társadalom javára szolgáló, a lehető leghatékonyabb tőkeallokációt az Unió célkitűzéseinek megfelelően a méltányosság és az inkluzivitás értékeinek, illetve a fenntarthatóság elvének kell vezérelniük, valamint a beruházások elemzésébe és a beruházási döntésekbe be kell építeni az ESG-mutatókat; megjegyzi, hogy a pénzügyi termékek klíma- és egyéb környezetvédelmi kockázatainak helytelen értékelése vagy félrevezető bemutatása veszélyeztetheti a piaci stabilitást; kiemeli, hogy a gazdaság-, fiskális és monetáris politika meghatározó szerepet játszik a fenntartható finanszírozás támogatásában azáltal, hogy elősegíti a befektetéseknek a fenntarthatóbb technológiák és vállalkozások felé való újraorientálását. valamint a tőke olyan dekarbonizált, a katasztrófákkal szemben ellenállóképes és erőforrás-hatékony gazdasági tevékenységek számára történő allokálását, amelyek képesek csökkenteni a jövőbeni erőforrások iránti jelenlegi igényt, és ezáltal teljesíteni az uniós fenntarthatóságihoz és a Párizsi Megállapodáshoz kapcsolódó célokat; elismeri, hogy az üvegházhatásúgáz-kibocsátásra vonatkozóan meghatározott megfelelő és növekvő ár egy működő és hatékony, környezeti szempontokat figyelembe vevő gazdaság és szociális piacgazdaság kulcsfontosságú elemét alkotja, orvosolva a jelenlegi piaci hiányosságot; megjegyzi, hogy nem stabil az ár az európai szén-dioxid-piacon; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy törekedjenek a fosszilis tüzelőanyagokra nyújtott közvetlen és közvetett támogatások fokozatos megszüntetésére;

Elértéktelenedő eszközök és a kapcsolódó rendszerszintű kockázatok

3. kiemeli, hogy bár a vállalkozások mérlegében továbbra is kapcsolódik érték a karbonkreditekhez, ennek az értéknek csökkennie kell, ha megvalósult az alacsony szén-dioxid kibocsátású társadalomra való átállás; felhívja a figyelmet ezért azon komoly rendszerszintű kockázatokra, amelyeket a szén-dioxid-intenzív és környezetileg káros eszközök idézhetnek elő a pénzügyi stabilitás szempontjából, ha ezen eszközök árazása nem felel meg a hosszú távú kockázati profiljuknak; hangsúlyozza, hogy szükség van a kitétségek azonosítására, értékelésére és prudens kezelésére, és – egy átmeneti időszakot követően – ezen eszközök arányos kötelező bejelentésére, valamint fokozatos megszüntetésére, mivel ez elengedhetetlen az éghajlat szempontjából kedvező és erőforráshatékony beruházásokra való jól szervezett, kiegyensúlyozott és stabil átálláshoz; javasolja, hogy az elértéktelenedő eszközök fogalmát terjesszék ki az alapvető ökológiai rendszerekre és szolgáltatásokra is;

4. kéri, hogy az ilyen elértéktelenedő eszközökkel kapcsolatos kockázatok megállapítása érdekében a bankok és más pénzügyi közvetítők számára az Európai Rendszerkockázati Testület (ERKT) által 2016-ban javasoltak szerint európai „szén-dioxid-stressztesztet” vezessenek be; üdvözlö az ERKT-nek az éghajlatváltozás hatásaival szembeni ellenálló képességgel kapcsolatos prudenciális politikák kidolgozására vonatkozó javaslatait, például az egyedi kitétségek szén-dioxid-intenzitásán alapuló egyedi tőke-kiigazításokat, amelyeket nagy mértékben alkalmaznak az alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaságra való hirtelen átállás által nagymértékben veszélyeztetettnek tekintett eszközökbe való teljes befektetésre; rámutat, hogy az európai felügyeleti hatóságokat (EFH-k) létrehozó rendeletek függőben lévő felülvizsgálata alkalmat ad az EFH-knak a szén-dioxid-kibocsátás és egyéb környezetvédelmi kockázatok értékeléséhez szükséges normák vizsgálatában és kidolgozásában játszott szerepének, közzétételüknek, valamint a banki belső kockázattértékelési folyamatba való beépítésük megfontolásához, figyelembe véve az intézmények meglévő fenntarthatósági jelentéstételi követelményeit; felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő jogalkotási javaslatokat e téren;

Az átmenethez szükséges állami beruházások finanszírozása

5. hangsúlyozza, hogy a pénzügyi rendszer annak érdekében történő reformja, hogy aktívan felgyorsítsa az ökológiai átmenetet, a köz- és a magánszektor együttműködését kívánja meg; hangsúlyozza a fiskális és gazdaságpolitika fontos szerepét a megfelelő jelzések és ösztönzők biztosításában; kéri a tagállamokat, hogy a Bizottsággal, az EFH-kkal és az EBB-vel egyeztetve becsüljék fel nemzeti és kollektív közberuházási szükségleteiket, és pótolják a lehetséges hiányosságokat annak biztosítása érdekében, hogy az EU jó úton haladjon afelé, hogy a következő öt évben elérje az éghajlatváltozással kapcsolatos céljait, valamint 2030-ra megvalósítsa az ENSZ fenntartható fejlesztési céljait; hangsúlyozza azt a szerepet, amelyet a nemzeti promóciós bankok és intézmények játszhatnak e kihívás kezelésében; javasolja, hogy európai szinten koordinálják ezt a folyamatot, és a Fenntartható Finanszírozás Európai Megfigyelőközpontja keretében hozzanak létre egy olyan rendszert, amely nyomon követi a fenntartható közberuházások felé irányuló tényleges pénzügyi mozgásokat; üdvözlö a fenntarthatósági mutatókat integráló innovatív pénzügyi eszközöket – például a nyilvánosan kibocsátott zöldkötvényeket –, amelyek elősegíthetik ezt a folyamatot; üdvözlö az Eurostat magyarázatát, amelyet az energiahatékonyságra vonatkozó szerződéseknél a nemzeti számlákban történő elszámolásával kapcsolatosan nyújtott, mivel ez a tisztított elszámolás jelentős állami tőkeáramlást szabadíthat fel egy olyan ágazat irányába, amely jelenleg az EU 2030-as, tiszta energiával kapcsolatos beruházási hiányának háromnegyedét teszi ki; kéri a Bizottságot, hogy vizsgálja tovább az ESG-célokkal kapcsolatos állami beruházások minősített kezelését annak érdekében, hogy e projektek költségeit a kapcsolódó állami beruházások életciklusára elosszák;

2018. május 29., kedd

Fenntarthatósági mutatók és osztályozási rendszer, mint a fenntartható beruházások ösztönzői

6. kéri a Bizottságot, hogy vállalja egy több érdekelt felet tömörítő folyamat irányítását, beleértve mind az éghajlat-kutatási szakértőket, mind pedig a pénzügyi ágazat résztvevőit, hogy 2019 végére létrejöjjön egy szilárd, hiteles és technológia-semleges fenntarthatósági osztályozási rendszer, amely olyan mutatókon alapul, amelyek megmutatják a beruházásoknak a fenntarthatóságra gyakorolt teljes hatását, és lehetővé teszik a beruházási projektek és a vállalatok összehasonlítását; hangsúlyozza, hogy az uniós fenntarthatósági osztályozási rendszer kialakításának első lépéseként ilyen fenntarthatósági mutatókat kell kidolgozni, és ezeket a mutatókat be kell építeni az integrált jelentéstételbe; rámutat, hogy a fenntarthatósági osztályozási rendszer kidolgozását legalább a következő további jogalkotási javaslatoknak kell követniük: átfogó, kötelező átvilágítási keretrendszer, amely magában foglalja a gondossági kötelezettség teljes bevezetését egy átmeneti időszak alatt, és figyelembe veszi az arányosság elvét, egy felelős beruházási osztályozási rendszer, valamint az ESG-kockázatoknak és -tényezőknek a pénzügyi intézmények prudenciális keretébe történő beépítésére vonatkozó javaslat;

7. megjegyzi, hogy már léteznek fenntarthatósági mutatók, de a jelenlegi önkéntes jelentéstételi keretrendszerek nem harmonizáltak; felszólítja ezért a Bizottságot, hogy a fenntarthatósági osztályozási rendszerét a fenntarthatósági mutatók harmonizált listájára építse, többek között a Globális Jelentéstételi Kezdeményezés (GRI), az ENSZ által támogatott Felelős Befektetési Elvek, a Bizottság maga, az OECD és a magánszektor már elvégzett munkája alapján, különös tekintettel az Eurostat meglévő erőforrás-hatékonysági mutatóira; azt ajánlja, hogy ezeket a mutatókat dinamikus módon és bizonyos normák elérésének határidejét a beruházók felé világosan közölve foglalja bele az osztályozási rendszerbe; azt ajánlja, hogy a Bizottság fontolja meg a mutatók aszerint történő súlyozását, hogy kezelésük mennyire sürgős; hangsúlyozza, hogy az osztályozási rendszernek megfelelő egyensúlyra kell törekednie az elkötelezettség és a rugalmasság között, ami azt jelenti, hogy a keretnek egy átmeneti időszakon belül kötelezőnek és szabványosnak kell lennie, ugyanakkor olyan fejlődő eszköznek is tekintendő, amely képes figyelembe venni a felmerülő kockázatokat és/vagy azokat a kockázatokat, amelyeket még megfelelő módon fel kell mérni;

8. úgy véli, hogy az éghajlatra és más környezeti kockázatokra vonatkozó kész mennyiségi mutatók és minőségi ítéletek befolglása fontos lépés az olyan felelős beruházási osztályozási rendszer felé, amely megfelel az ENSZ fenntartható fejlesztési céljainak, a nemzetközi emberi jogi normáknak, valamint a nemzetközi humanitárius és munkaügyi jogszabályoknak; kiemeli, hogy az ESG-kockázatokra és -tényezőkre vonatkozó minimális előírásoknak az ilyen beruházások tekintetében minimális szociális normákat kell magukban foglalniuk, amelyek tartalmazzák a munkavállalók jogait, egészségügyi és biztonsági normákat, valamint a konfliktusok sújtotta régiókból származó vagy az érintett közösségek előzetes tájékoztatáson alapuló beleegyezése nélküli erőforrások kizárását, emellett a vállalati irányításra és jelentéstételre vonatkozó uniós követelményeket is magukban foglaló minimális irányítási normákat, amelyek összhangban vannak a pénzügyi jelentésekre vonatkozó uniós normákkal, valamint a pénzmosás és a korrupció elleni, illetve az adózási átláthatóság vonatkozó uniós normákkal;

Zöld Finanszírozás Megjelölés

9. felhívja a Bizottságot, hogy vállalja egy több érdekelt felet tömörítő folyamat irányítását, hogy 2019 végére jogalkotási kezdeményezés révén létrejöjjön egy „Zöld Finanszírozás Megjelölés”, amelyet olyan beruházások, saját- és nyugdíjtermékek kapnának, amelyek a legmagasabb normákat is teljesítették a fenntarthatósági osztályozási rendszerben, hogy iránymutatást adjanak a fenntarthatóságot mindenek felett értékelők számára beruházási döntéseik meghozatalakor; azt ajánlja, hogy ez a „Zöld Finanszírozás Megjelölés” az ESG-kockázatokra és -tényezőkre vonatkozóan a Párizsi Megállapodással összehangolt minimális előírást és a „ne árts” elvét tartalmazza az ESG-kockázatok elemzésének megfelelően, valamint olyan tevékenységeket, amelyek az ENSZ Környezetvédelmi Program Pénzügyi Kezdeményezés szerint bizonyíthatóan „kedvező hatást” érnek el; megjegyzi, hogy az osztályozási rendszer fontos funkciójának és a Zöld Finanszírozás Megjelölés célja a pénzügyi szereplők kockázatelemzésének megerősítése fokozatos, piaci alapú minősítések kibocsátása révén; üdvözlöli a piaci szereplők, például a hitelminősítő intézetek innovációit ilyen piaci alapú minősítések kidolgozása és megvalósítása során;

A fenntartható finanszírozás kritériumainak a pénzügyi ágazattal kapcsolatos valamennyi jogszabályba való befolglása

10. megállapítja, hogy a fenntarthatósággal kapcsolatos kérdések a közelmúltban bekerültek a lakossági befektetési csomagtermékekről, illetve biztosítási alapú befektetési termékekről és egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosításról szóló rendeletekbe, valamint a részvényesi jogokról szóló irányelvbe és a nem pénzügyi információk közzétételéről szóló irányelvbe; hangsúlyozza, hogy biztosítani kell a zöld és fenntartható eszközökhöz kapcsolódó kockázatok megfelelő szabályozási megfontolását; üdvözlöli, hogy a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményekről szóló irányelvbe bekerült az elértéktelenedő eszközök szerepének felismerése, valamint a „prudens személy” elvének kiterjesztését és az ENSZ felelős befektetési elveire való utalást; kéri, hogy a fenntartható finanszírozás mutatói omnibus javaslat vagy egyedi javaslatok útján a pénzügyi ágazattal kapcsolatos valamennyi új és felülvizsgálat jogszabályba kerüljenek bele megfelelő és arányos módon; felszólít arra, hogy dolgozzanak ki közös iránymutatásokat az ESG-tényezők fogalommeghatározásának harmonizálására, valamint az összes új és felülvizsgált jogszabályba való bevezetésük érdekében;

2018. május 29., kedd

11. felhívja e tekintetben a Bizottságot, hogy éljen az 1286/2014/EU rendeletben meghatározott hatáskörrel annak érdekében, hogy minél előbb, a fenntarthatósági osztályozási rendszer kidolgozása előtt fogadjon el egy olyan, felhatalmazáson alapuló jogi aktust, amely meghatározza az annak megállapítására szolgáló részletes eljárásokat, hogy adott lakossági befektetési csomagtermék, illetve biztosítási alapú befektetési termék meghatározott környezeti vagy társadalmi célokat szolgál-e; felszólít továbbá az intézményi befektetőkre vonatkozó felelős üzleti magatartásról szóló, 2017. évi OECD-iránymutatáson alapuló arányos, kötelező átvilágítási keretrendszer elfogadására, amely a befektetőket arra kötelezi, hogy azonosítsák, előzzék meg, mérsékeljék és indokolják az ESG-tényezőket egy átmeneti időszakot követően; fenntartja, hogy ennek a pán-európai keretnek a társaságokra és befektetőkre – többek között a bankokra – vonatkozó, a vállalati felügyeleti kötelezettségről szóló francia törvényen kell alapulnia; felszólít továbbá arra, hogy tegyenek közvetlen utalást az ESG-kritériumokra a „termékfelügyeletben és -irányításban” minden új és felülvizsgált jogszabályban, többek között a jelenleg megvitatás alatt álló jogszabályokban; üdvözlí az Európai Bizottság magas szintű szakértői csoportjának a fenntartható finanszírozással kapcsolatos ajánlását, amelynek célja a „gondoljunk először a fenntarthatóságra” elvnek az uniós döntéshozatali, a végrehajtási és betartatási folyamatba való beépítése;

Fenntarthatósági kockázatok a tőke megfelelési szabályok prudenciális keretében

12. megjegyzi, hogy a fenntarthatósági kockázatok pénzügyi kockázatokat is hordozhatnak, és hogy ezért fel kell azokat tüntetni – amennyiben lényegesek – a tőkekövetelményekben és a bankok prudenciális megfontolásaiban; ezért kéri a Bizottságot, hogy fogadjon el egy szabályozási stratégiát és egy ütemtervet, amelynek többek között az a célja, hogy a prudenciális keretben mérje a fenntarthatósági kockázatokat, és az elegendő tőke tartalék biztosítása érdekében mozdítsa elő a fenntarthatósági kockázatoknak a Bázis IV. keretrendszerbe történő beépítését; hangsúlyozza, hogy minden tőke megfelelési szabálynak bizonyított kockázatokon kell alapulnia és teljes mértékben tükröznie kell azokat; szándékában áll, hogy a következő éves költségvetés keretében uniós kísérleti projektet kezdeményezzen, hogy az említett célhoz megkezdjék a módszertani mutatók kidolgozását;

Közzététel

13. hangsúlyozza, hogy a tájékoztatás a fenntartható finanszírozás elengedhetetlen előfeltétele; üdvözlí az éghajlattal kapcsolatos pénzügyi tájékoztatással foglalkozó munkacsoport munkáját és felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy támogassa a munkacsoport ajánlásait; felszólít az éghajlattal kapcsolatos, a környezeti és egyéb fenntarthatósági kockázatok elleni fellépés elmaradása költségének a tájékoztatási keretbe való belefoglalására; javasolja, hogy a Bizottság a számviteli irányelv, a nem pénzügyi információk közzétételéről szóló irányelv, a tőkekövetelményekről szóló irányelv és a tőkekövetelményekről szóló rendelet felülvizsgálatának keretében foglalja bele a 2020-tól kezdődő arányos és kötelező tájékoztatást, ami magában foglalja egy átültetési időszakot, amelynek során a vállalatok felkészülhetnek a végrehajtásra; megjegyzi, hogy az energetikai átállásról szóló francia törvény 173. cikke már kínál egy lehetséges mintát az éghajlattal kapcsolatos kockázatra vonatkozóan a befektetők által nyújtandó kötelező tájékoztatásról szóló szabályozáshoz; felszólít arra, hogy mérlegeljék a nem pénzügyi információk közzétételéről szóló irányelv alkalmazási körének kiterjesztését; hangsúlyozza e tekintetben, hogy a jelentéstételi keretrendszer követelményeinek arányosnak kell lenniük az intézmény által viselt tényleges kockázatok, az intézmény mérete és összetettségének foka szempontjából; javasolja, hogy a lakossági befektetési csomagtermékekről, illetve biztosítási alapú befektetési termékekről szóló rendelet által és a kiemelt információkat tartalmazó dokumentum révén jelenleg megkövetelt tájékoztatási típust terjesszék ki minden lakossági pénzügyi termékre;

Vagyonkezelői kötelezettség

14. megjegyzi, hogy a vagyonkezelői kötelezettségeket már beépítették az Unió pénzügyi szabályozási keretrendszerébe, azonban ragaszkodik ahhoz, hogy pontosítani kell őket egy olyan szilárd és hiteles fenntartható osztályozási rendszer meghatározása, létrehozása és tesztelése során, amely magában foglalja a kulcsfontosságú befektetési tevékenységeket, ideértve a befektetési stratégiát, a kockázatkezelést, az eszközallokációt, az irányítást és a gazdálkodást a befektetési lánc minden szereplőjére nézve, beleértve az eszközközvetítőket és a független befektetési tanácsadókat, illetve más befektetési közvetítőket; javasolja, hogy terjesszék ki a vagyonkezelői kötelezettséget, hogy magába foglaljon egy kötelező „kétirányú” integrációs folyamatot, aminek következtében a befektetési lánc minden szereplője, beleértve az eszközközvetítőket és a független befektetési tanácsadókat, illetve más befektetési közvetítőket, kötelesek beépíteni döntéseikbe a pénzügyi szempontból jelentős ESG-tényezőket – többek között a fellépés elmaradásának költségét –, valamint figyelembe kell venni az ügyfelek és a kedvezményezettek, illetve a végső befektetők pénzügyi szempontból nem lényeges ESG-preferenciáit, akiket proaktív módon megkérdeznek időkeretükről és fenntarthatósági preferenciáikról; felszólít arra, hogy a vállalati vezetőtestületek és az állami hatóságok által végzett kockázatkezelés és átvilágítás részeként, valamint a befektetők vagyonkezelői kötelezettségének részeként vegyék figyelembe az éghajlattal kapcsolatos, a környezeti és más fenntarthatósági kockázatok elleni fellépés elmaradásának költségét;

2018. május 29., kedd

Mintaszerződések az ESG-kritériumok beazonosításához

15. felhívja az európai felügyeleti hatóságokat, hogy dolgozzanak ki olyan iránymutatásokat az eszközök tulajdonosai és az eszközközvetítők, a független befektetési tanácsadók és más befektetési közvetítők közötti mintaszerződésekhez, amelyek egyértelműen tartalmazzák a kedvezményezett érdekeinek érvényesülését, valamint az ESG-kockázatok és -tényezők azonosítására és integrálására vonatkozó világos elvárásokat e kockázatok elkerülése, csökkentése, mérséklése és kompenzálása céljából; felhívja az uniós intézményeket, hogy biztosítsanak megfelelő forrásokat az európai felügyeleti hatóságok részére az európai felügyeleti hatóságokról szóló rendelet folyamatban lévő felülvizsgálata keretében; felszólít arra, hogy valamennyi jövőbeni uniós jogszabályban, jogszabályi felülvizsgálatban és finanszírozási hatásvizsgálatban vegyék figyelembe az éghajlattal kapcsolatos és más fenntarthatósági kockázatok elleni fellépés elmaradásának költségeit;

Gazdálkodás

16. kéri, hogy az aktív és felelős gazdálkodás képezze a befektetők jogi kötelezettségeinek szerves részét, és tegyék hozzáférhetővé a gazdálkodási tevékenységekről szóló beszámolót a kedvezményezettek és a nyilvánosság számára többek között azáltal, hogy kötelezően nyilvánosságra hozzák a legfontosabb érdekeltsegeiket, szerepvállalási tevékenységeiket, meghatalmazott tanácsadók alkalmazását és a passzív befektetési eszközök használatát; javasolja, hogy az indexhez kötött befektetések által irányított passzív befektetési alapokat ösztönözzék arra, hogy hozzájáruljanak nyilvánosságra hozni a gazdálkodási tevékenységeiket és azt, hogy a passzív indexálás és a benchmarkolás milyen mértékben teszi lehetővé az ESG-kockázatok megfelelő azonosítását a befektetés tárgyát képező vállalatokban; úgy véli, hogy az indexkészítőket fel kell kérni arra, hogy nyújtsanak adatokat az éghajlati és fenntarthatósági paraméterekre vonatkozó, széles körben használt és hivatkozott referenciaértékek kitettségéről;

További ESG-jelentéstételi követelmények kidolgozásának szükségessége a nem pénzügyi információk közzétételéről szóló irányelv keretében

17. megjegyzi, hogy az NFRD jelentéstételi keretrendszerében nem elégséges fokú a konvergencia, és jelentős harmonizációra van szükség a következetesség fokozása érdekében, valamint arra, hogy a fenntarthatósági és költséghatékonysági mutatók alkalmazásával meghatározzák a közzétételre vonatkozó legmegfelelőbb ESG-mérőszámokat; felhívja a Bizottságot, hogy hozzon létre egy, a pénzügyi szolgáltatások ágazatának, a tudományos élet és a civil társadalom képviselőit is magában foglaló, több érdekelt felet tömörítő csoportot, hogy értékelje és javasoljon megfelelő mérőszámokat, beleértve a fenntarthatósági hatásokat mérő és a legjelentősebb fenntarthatósági kockázatokat lefedő mutatók listáját; véleménye szerint egy ilyen reformnak magában kell foglalnia a harmadik fél által ellenőrzött jelentésekre vonatkozó követelményt;

Zöldkötvények

18. megjegyzi, hogy a zöldkötvények a befektetési piac csupán töredékét teszik ki, ami nem eléggé szabályozott, és ennek eredményeként a piac olyan része, amely ki van téve a megtévesztő marketingnek, és hogy az EU jelenleg nem rendelkezik a zöldkötvényekre vonatkozó egységes szabályozással, amelynek az EU jövőbeli fenntartható taxonómiájára kell épülnie; megjegyzi, hogy az ilyen zöldkötvényeket az állami hatóságoknak kell ellenőrizniük és felügyelniük, és magukban kell foglalniuk az alapul szolgáló eszközök környezeti hatásairól szóló rendszeres jelentéstételt; hangsúlyozza, hogy a zöldkötvényeknek visszafordító környezeti hatásokat is magukban kell foglalniuk és támogatniuk kell a fosszilis tüzelőanyagok felhasználásának csökkentését; hangsúlyozza, hogy a zöldkötvényeknek ki kell zárniuk bizonyos ágazatokat – különösen azon tevékenységek tekintetében, amelyek jelentős negatív hatást gyakorolnak az éghajlatra –, és nem sérthetik az alapvető szociális és emberi jogi normákat; javasolja, hogy az uniós zöldkötvényre vonatkozó előírást teljes mértékben átlátható módon dolgozza ki egy külön bizottsági munkacsoport, amelyet az Európai Parlament rendszeresen ellenőriz; felhívja az Európai Bizottságot, hogy rendszeresen értékelje a zöldkötvények hatását, hatékonyságát és felügyeletét; e tekintetben felhív olyan jogalkotási kezdeményezésre, amely új fenntartható befektetések finanszírozása érdekében ösztönzi és előmozdítja a zöldkötvényeknek a meglévő és jövőbeli európai intézmények, mint például az EBB általi európai nyilvános kibocsátását, illetve piacot teremt számára;

2018. május 29., kedd

Hitelminősítő intézetek

19. megjegyzi, hogy a hitelminősítő intézetek a kibocsátók jövőbeni hitelképességének meghatározásakor nem foglalkoznak elegendő mértékben a káros környezeti, társadalmi és irányítási kockázatok és tényezők hatásával; uniós szabályozás és felügyelet létrehozására szólít fel az Unióban működő összes hitelminősítő intézet által kibocsátott minősítés tekintetében a környezeti, társadalmi és irányítási mutatók hitelminősítésbe történő bevonása terén; rámutat arra, hogy még mindig nem küszöbölték ki teljes mértékben az ennek háttérében álló okokat, vagyis az e cégek közötti elégtelen versenyt és szűk gazdasági fókuszukat; felszólít a „Zöld Finanszírozás Megjelölésnek” az Európai Értékpapíripiaci Hatóság (ESMA) által felügyelt minősítő ügynökökön keresztül történő megszerzésével kapcsolatos akkreditációs folyamat létrehozására; javasolja, hogy az ESMA kapjon megbízatást arra vonatkozóan, hogy előírja az hitelminősítő intézetek számára a fenntarthatósági kockázatok módszertanaikba való beépítését; mivel ezekre valószínűleg sor kerül a jövőben, kéri e tekintetben a Bizottságot, hogy terjessze elő a hitelminősítő intézetekről szóló rendelet felülvizsgálatát; hangsúlyozza a fenntarthatósági indexek és az ESG-t minősítő intézetek által elvégzett fenntarthatósági kutatás abban rejlő fontosságát, hogy minden pénzügyi szereplő rendelkezésére bocsássák a jelentéstételhez és a vagyonkezelői kötelezettséghez szükséges információkat, megvalósítva ezáltal a fenntarthatóbb finanszírozási rendszer irányába történő elmozdulást;

A pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó címkézési rendszerek

20. javasolja, hogy a Bizottság hozzon létre egy olyan, jogilag kötelező érvényű és arányos – egy átmeneti időszakban önkéntes – címkézési rendszert a lakossági bankszámlákat, befektetési alapokat, biztosításokat és pénzügyi termékeket kínáló intézmények tekintetében, amely megmutatja, hogy az alapul szolgáló eszközök mennyiben felelnek meg a Párizsi Egyezmény környezeti, társadalmi és irányítási céljainak;

Az európai felügyeleti hatóságok megbízatása

21. szándékában áll tovább pontosítani az európai felügyeleti hatóságok (EFH-k) és az illetékes nemzeti hatóságok megbízatását az EFH-rendeletek függőben lévő felülvizsgálata során az ESG kockázatok és tényezők felvétele és nyomon követése érdekében, ezáltal erősítve a pénzügyi tevékenységeknek a fenntartható célkitűzésekkel való konzisztenciáját; e tekintetben úgy véli, hogy az ESMA-nak

- a fenntarthatósági preferenciákat az alkalmassági értékelés iránymutatásainak részeként, a Bizottság fenntartható pénzügyi finanszírozásra vonatkozó cselekvési tervében javasoltaknak megfelelően kell belefoglalnia, tágabb értelemben pedig iránymutatást kell nyújtania arra vonatkozóan, hogyan lehet a fenntarthatósági szempontokat a vonatkozó uniós pénzügyi jogszabályokba hatékonyan beépíteni, valamint az elfogadáskor e rendelkezések következetes végrehajtását elősegíteni;
- létre kell hoznia egy arányos – és egy átmeneti időszakot követően – kötelező felügyeleti és nyomonkövetési rendszert a jelentős ESG-kockázatok és -tényezők 2018-ben kezdődő és előretekintő fenntarthatósági foratókönyv-elemzés alapján történő értékelésére;
- megbízatást kell kapnia arra, hogy ellenőrizze a portfólióhoz való igazodást a Párizsi Megállapodásban szereplő ESG-kockázatokkal és -tényezőkkel, valamint biztosítsa az éghajlattal kapcsolatos pénzügyi tájékoztatással foglalkozó munkacsoport ajánlásaival való összhangot;

ezzel összefüggésben hangsúlyozza, hogy az európai felügyeleti hatóságoknak rendelkezniük kell a feladataik végrehajtásához szükséges pénzügyi forrásokkal; ösztönzi az európai felügyeleti hatóságokat, hogy e kérdésekben működjenek együtt az érintett ügynökségekkel és nemzetközi szervezetekkel;

Az EBB szerepe a fenntartható finanszírozás tekintetében

22. hangsúlyozza, hogy az uniós intézményeknek példát kell mutatniuk a finanszírozás fenntarthatóvá tétele tekintetében; megjegyzi, hogy bár az EBB teljes finanszírozásának 26%-a éghajlat-politikai fellépésre irányult, és bár az EBB úttörő szerepet töltött be a 2007. évi zöldkötvény piacon, és jó úton halad előre bejelentett kötelezettségvállalásának elérése felé, továbbra is nagy mértékű széndioxid-kibocsátást okozó projekteket finanszíroz, így még mindig akadnak javítanivalók; ezért sürgeti az EBB-t, hogy alakítsa át és rangsorolja jövőbeli hitelezését oly módon, hogy az kompatibilis legyen a Párizsi Megállapodással és az 1,5°C-os éghajlatváltozási szinttel; felhív az EBB hitelezési műveleteinek és az Európai Stratégiai Beruházási Alapról (ESBA) szóló rendelet megerősítésére és kiegészítésére, hogy ne fektessenek be nagy mértékű széndioxid-kibocsátást okozó projektekre, és az egyéb innovatív ágazatok és immateriális vállalkozások mellett részesítsék előnyben az erőforrás-hatékony és dekarbonizációs projekteket; javasolja, hogy teremtsék meg annak lehetőségét az EBB számára, hogy több kockázati tőkét tudjon biztosítani a zöld átmenetnek regionálisan kiegyenlített módon; úgy véli, hogy ebből a szemszögből további intézkedéseket kell hozni, többek között az EU következő többéves pénzügyi keretének pénzügyi eszközeivel való kölcsönhatásban;

Az EKB szerepe a fenntartható finanszírozás tekintetében

23. elismeri az EKB függetlenségét és azt, hogy elsődleges megbízatása az árstabilitás megőrzése, de emlékeztet arra, hogy az EKB-ra, mint uniós intézményre is kötelező a Párizsi Megállapodás; ezért aggódik amiatt, hogy „az EKB vállalatikötvény-vásárlásainak 62,1%-ára azokban az ágazatokban kerül sor [...], amelyek az euróövezet üvegházhatásúgáz-kibocsátásainak 58,5%-áért felelnek”⁽¹⁴⁾, és megjegyzi, hogy e program közvetlenül leginkább a nagy társaságoknak kedvez; azt ajánlja az EKB-nak, hogy kifejezetten vegye figyelembe a Párizsi Megállapodást és az ESG-célokat a vásárlási programjaira vonatkozó iránymutatásaiban; hangsúlyozza, hogy az ilyen iránymutatások kísérleti projektként is szolgálhatnak egy jövőbeli ESG-orientált befektetési politika létrehozásához, amely összhangban áll az EU fenntartható taxonómiájára vonatkozó magas szintű normákkal;

Egyéb kérdések

24. hangsúlyozza, hogy a fenntartható pénzügyi termékek jelentős kínálata pozitív hatást gyakorolhat az európai szociális infrastruktúra fejlesztésére is, mivel az olyan kezdeményezések és projektek soraként értelmezhető, amelyek célja, hogy a beruházás és az innováció ösztönzése révén közszolgálati értéket teremtsenek a lakosság és a közösségek jólléte és ellenálló képessége szempontjából stratégiai és alapvető fontosságú ágazatokban, mint amilyen az oktatás, az egészségügy és a lakhatás;

25. üdvözlöli a magas szintű szakértői csoport által végzett munkát, amely értékes alkotóelemeket kínál a fenntartható pénzügyi ágazatra vonatkozó új előírás kidolgozására irányuló munkához; hangsúlyozza ugyanakkor, hogy szükséges a bankszektor aktív bevonása, amely az európai pénzügyi rendszerben betöltött uralkodó szerepe miatt továbbra is kulcsfontosságú a finanszírozás fenntarthatóbbá tételében;

26. hangsúlyozza, hogy az éghajlatváltozással kapcsolatos kiadások nyomon követésére alkalmazott módszertan következetlenséghez vezet a programokban, és ezáltal lehetővé teszi, hogy kétséges környezeti és éghajlati előnyökkel járó projektek az éghajlatváltozással kapcsolatos kiadásnak minősüljenek (pl. a közös agrárpolitika környezetbarátabbá válást ösztönző összetevője);

27. hangsúlyozza, hogy a széles körben használt pénzügyi referenciaértékek nem veszik figyelembe az ESG-tényezőket a módszertanokban; felszólít egy vagy több európai fenntarthatósági referenciaérték kidolgozására az európai fenntarthatósági osztályozási rendszer alkalmazásával, hogy az ESG-kockázatok és -tényezők alapján mérni lehessen az európai kibocsátók teljesítményét;

28. felszólít az olyan magánkezdeményezések elemzésére és ösztönzésére, mint az energiahatékonysági jelzőlog cselekvési terv (EeMAP) keretében megvalósuló, „zöld jelzőlogokkal” kapcsolatos projekt, annak értékelése és bemutatása érdekében, hogy a zöld eszközök milyen feltételek mellett csökkenthetik a beruházás kockázatát, míg ezzel egyidőben növelik a környezeti fenntarthatóságot;

29. felhívja az EU-t, hogy tevékenyen támogassa a fenntarthatósági mutatóknak a nemzetközi pénzügyi beszámolási standardokra (IFRS) vonatkozó keretbe, nemzetközi szinten történő beépítését;

30. hangsúlyozza, hogy a vállalatirányításnak elő kell segítenie a hosszú távú fenntartható értékteremtést, például a hosszú távú befektetőknek nyújtott hűségreszvényekkel, valamint az ESG-nek az igazgatók és az igazgatóság javadalmazási csomagjába való beépítésével; megjegyzi, hogy az igazgatók feladatainak e tekintetben történő pontosítása támogatná a fenntartható befektetők igazgatóság iránti elkötelezettségét;

31. felszólít arra, hogy az engedély megadásának előfeltételeként vezessenek be kötelező környezeti felelősségbiztosítást minden kereskedelmi és közszolgálati tevékenység tekintetében;

32. hangsúlyozza, hogy a fenntartható finanszírozás megköveteli, hogy pontosítsák az európai vállalatok igazgatóinak a hosszú távú fenntartható értékteremtéssel, az ESG-kérdésekkel és a rendszerszintű kockázatokkal kapcsolatos feladatait, amelyek a vállalat sikerének előmozdítását célzó általános igazgatói kötelezettségek részét képezik;

⁽¹⁴⁾ Sini Matikainen, Emanuele Campiglio és Dimitri Zenghelis: „The climate impact of quantitative easing” (A mennyiségi lazítás éghajlatra gyakorolt hatása), Grantham Institute on climate change and the environment, 2017. május.

2018. május 29., kedd

33. felhívja az európai felügyeleti hatóságokat, hogy dolgozzanak ki iránymutatásokat a környezeti, társadalmi és irányítási kockázatok azonosításával és azok finanszírozásba való integrálásával kapcsolatos statisztikai adatok gyűjtésére, és felszólít arra, hogy a statisztikai adatokat a lehetőségekhez mérten tegyék közzé;

34. felhívja a nemzeti bankfelügyeleti és pénzügyi hatóságokat, hogy hozzanak egyértelmű és tömör utasításokat arra vonatkozóan, hogy hogyan lehet az új besorolási rendszert és az e jogszabályhoz kapcsolódó egyéb változásokat elkerülhető költségek és késedelem nélkül végrehajtani;

35. fenntartja azt a nézetet, hogy az árképzési intézkedések jelentős mértékben hozzájárulhatnak az európai dekarbonizációs törekvések megvalósításával kapcsolatos, 180 milliárd EUR-s finanszírozási hiány megszüntetéséhez a befektetéseknek a hosszú távú fenntartható célok felé történő elmozdítása révén;

36. megjegyzi, hogy a kis- és középvállalkozásokról innovatív jellegük ellenére gyakran megfélelmeznek a fenntartható finanszírozásról szóló megbeszélések során; megjegyzi ezzel összefüggésben a digitalizációban és a zöld pénzügyi technológiában rejlő hatalmas lehetőségeket; javasolja, hogy a Bizottság vegyen fontolóra olyan mechanizmusokat, amelyek lehetővé teszik a kis- és középvállalkozások számára a projektek összevonását annak érdekében, hogy lehetővé váljon számukra a zöldkötvények piacához való hozzáférés;

37. hangsúlyozza a fenntartható finanszírozás szociális elemének fontosságát; megjegyzi az új pénzügyi eszközök kidolgozásának lehetőségét, különös tekintettel azokra, amelyek a szociális infrastruktúrára, például a szociális beruházási kötvényekre irányulnak, ahogy azt a szociális beruházási kötvényekre vonatkozó alapelvekről szóló 2017. évi iránymutatás jóváhagyta;

38. hangsúlyozza, hogy a környezeti, társadalmi és irányítási kockázatok azonosítása, kezelése és nyilvánosságra hozatala a fogyasztóvédelem és a pénzügyi stabilitás szerves részét képezi, és ezért az európai felügyeleti hatóságok felügyeleti feladatkörébe tartozik; felkéri az Európai Rendszerkockázati Testületet (ERKT), hogy folytasson kutatást az ESG-tényezők és a rendszerszintű kockázat közötti, az éghajlatváltozáson kívüli kapcsolat tekintetében;

39. emlékeztet arra, hogy az Európai Parlament a lakossági pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó cselekvési tervről szóló, 2017. november 14-i állásfoglalásában egy uniós megtakarítási számla létrehozását kérte a zöld gazdaság finanszírozása céljából;

40. nyomatékosan kéri, hogy valamennyi jövőbeli uniós kiadás legyen a Párizs Megállapodással összeegyeztethető a gazdaság dekarbonizációjával kapcsolatos olyan célok tekintetében, amelyek az európai strukturális és beruházási alapok (beleértve a kohéziós alapokat), a külső fellépésre és a fejlesztési együttműködésre vonatkozó alapok és a többéves pénzügyi kereten kívüli egyéb eszközök, például az Európai Stratégiai Beruházási Alap (ESBA) működését szabályozó jogi eszközökben szerepelnek;

41. felhívja a Bizottságot, hogy készítsen megvalósíthatósági tanulmányt arra vonatkozóan, hogy a felügyelők és a szabályozók miként jutalmazhatják jobban a hosszú távú perspektívákat magukban foglaló célokat;

42. felhívja az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatónyugdíj-hatóságot (EIOPA), hogy mutassa be a legjobb gyakorlatokat és nyújtson iránymutatást arra vonatkozóan, hogy a foglalkoztatói nyugdíjrendszerek és a magánnyugdíj-termékek szolgáltatói miként működjenek együtt a kedvezményezettekkel a szerződés-kötés előtt és a befektetés futamideje alatt; felhívja az EIOPA-t, hogy nyújtson az olyan legjobb gyakorlatokkal kapcsolatos iránymutatást, mint amilyen az Egyesült Királyság Környezetvédelmi Ügynökségének Alapja a kedvezményezettekkel és a lakossági ügyfelekkel való együttműködésre, valamint pénzügyi és egyéb érdekek felmérésére vonatkozóan;

2018. május 29., kedd

43. tudomásul veszi a magas szintű szakértői csoport által a Fenntartható Finanszírozás Európai Megfigyelőközpontjára vonatkozóan tett ajánlást, amelyet az uniós fenntartható befektetéseivel kapcsolatos információk nyomon követése, jelentése és közzététele céljából kell létrehozni, és amelyet az Európai Környezetvédelmi Ügynökségnek az európai felügyeleti hatóságokkal együttműködve kell létrehozni; javasolja, hogy az Európai Unió példamutató szerepének megerősítése céljából ez a megfigyelőközpont is vegyen részt az uniós alapok és az uniós intézmények, többek között az ESBA, az EBB és az EKB fenntartható befektetéseivel kapcsolatos információk nyomon követésében, előmozdításában és közzétételében is; kéri, hogy a megfigyelőközpont számoljon be tevékenységeiről az Európai Parlamentnek;

44. javasolja, hogy az EBB működjön együtt a kisebb piaci szereplőkkel és a közösségi szövetkezetekkel a kis méretű, megújuló energiával kapcsolatos projektek összevonásában annak érdekében, hogy azok a vállalati szektort érintő vásárlási program (CSPP) részeként az EBB által támogathatóvá váljanak;

45. egyetért a magas szintű szakértői csoporttal abban, hogy kiemelten fontos, hogy a fenntartható finanszírozással kapcsolatos kérdések révén megerősítsék az európai polgárok pozícióját és kapcsolatot teremtsenek köztük; hangsúlyozza, hogy javítani kell a fenntarthatósági teljesítményre vonatkozó információkhoz való hozzáférést és elő kell mozdítani a pénzügyi műveltséget;

46. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák a pénzügyi és egyéb ágazatok közötti politikai koherenciát; emlékeztet arra, hogy a fenntartható pénzügyi politikát koherens politikai döntéseknek kell kísérniük más ágazatokban, például az energiaügyben, a közlekedésben, az iparban és a mezőgazdaságban;

47. felhívja a Bizottságot, hogy tegyen közzé rendszeres előrehaladási jelentést az ezen állásfoglalásban tárgyalt kérdésekről;

48. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy használják ki az EU befolyását, hogy demonstrálják a fenntartható finanszírozással kapcsolatos vezető szerepüket és emeljék a pénzügyi fenntarthatósági normákat globális szinten, többek között harmadik országokkal kötött kétoldalú megállapodások révén, olyan többoldalú politikai fórumokon, mint az ENSZ, a G7 és a G20, valamint a nemzetközi normaalkotóknál, mint amilyen az Értékpapír-felügyelet Nemzetközi Szervezete (IOSCO);

o

o o

49. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.
